

MOJ SVIJET S MATEMATIČKIM NAOČALAMA

Gledam u zgrade i hodam prema školi. Stavila sam matematičke naočale. S njima se svašta može vidjeti. Sve izgleda drukčije. Kao da sam u posebnom svijetu matematike.

Zgrade su kvadri, a kuće kocke. Drveća su zakrivljene crte, a grmlje izlomljene. U školi su klupe pravokutnici. Pernice su kvadri i kocke, a krede valjci. Zemljovid je kao velika ploha omeđena dužinama. Ostale su stvari slobodni oblici, osim prozora, oni su pravokutnici. Kad je nastava završila uputila sam se s prijateljicom prema trgovini. Htjela sam kupiti slatkiša, ali nisam ni stigla izračunati cijene, jer su naočale to već učinile. Brzo smo obavile kupovinu i krenule kući. Na putu do kuće semafor je odbrojavao vrijeme, a zebra je imala pravce, usporedne pravce. Kod kuće je kutna garnitura imala pravi kut. Mikrovalna pećnica bila je kocka. No, s naočalama sam mogla vidjeti u sebe. Vidjela sam puno slobodnih likova nalik na pite, hamburgere i ćevape. Bilo je ludo!

Došla je večer. Morala sam skinuti naočale. Bilo je baš fora! Matematika nas zove. Vrišti nam na uho. Samo se mi pravimo gluhi.

Beata Strnad

3.a., OŠ Davorina Trstenjaka

Zagreb, Krčka 3